

Magisk tröstmässa

Jag har sett **Annika Norlin** uppträda tre gånger tidigare, så förväntningarna var höga inför hennes vårkonsert på Orienteatern. Ibland tar det tid att smälta en konsert och så var det också i detta fall.

Denna kväll får vi njuta av resultatet av ett samarbete mellan Annika Norlin och **Jonas Teglund** där Annika står för texten och Jonas för musiken. Jonas spelar nästan alla instrument själv på det gemensamma albumet *En tid att riva sönder*.

Orienteatern i Stockholm är en underbar lokal. Från början var det en industrilokal men på 80-talet omvandlades den till en teater med få förändringar. Det är en väldigt ruffig lokal som passar denna konsert perfekt. Precis som den gjorde då **1900**, (kompositören, artisten och ljudkonstnären **Christian Gabels** artistnamn, reds anm) spelade här 2019. Trummisen från Bob Hund är själv också på plats bakom trummorna.

Vi hör albumet i sin helhet med lite mellansnack och filosofiska funderingar. Skivan sägs handla om sorg, men artisterna själva kallar sin turné för en tröstmässa och tröst det ger den också nu.

Annika Norlin känns väldigt självsäker på scen, något som hon inte alltid har gjort de tidigare konserterna, och kemin med Jonas Teglund är underbar. De retas och kärleksbombar varandra om vartannat. Jonas framstår som den äldre av dem, nästan som en tyst gammal gubbe trots sina blott 37 år.

Annika och Jonas mjukstartar med den melankoliska och lågmälda låten *Full på dagen*, sedan ökar tempot med *Jordens ände* med sin karibiska känsla. Som vanligt är Annika Norlin en mästare på texter, som i raden: *Såsigt som en solvarm sten*.

Jag fick ett dåligt besked är möjligen en av de tyngsta låtarna på albumet då den handlar om droppen som får bägaren

att rinna över, när allt bara bli svart och framtiden känns icke-existerande. Men i allt mörker finns alltid en svag strimma av hopp, som att se världen genom din bästa väns ögon. Det är detta som Jonas och Annika vill förmedla den här kvällen med sin tröstmässa och det går fram och rakt in i hjärtat.

Men även om det är en tröstmässa så brister hjärtat då och då under kvällen, som när de spelar den väldig finstämda låten *Rädslan*:

Det är så mycket som står på spel: rädslan att begå socialt fel

Om jag kysste dig fick jag stå på tå. Konstig ansats, så jag gör int nå

Blandningen på skivan är helt enorm och det blir än mer tydligt under konserten. Allt från karibiska vibbar, rock, ballad till ren och skär pop.

Röd september får håret på armarna att stå upp. En text om vad som verkar vara psykisk ohälsa men med en poppig och uppåt melodi som gör att man kommer texten mycket nära. Att jämföra ångesten med en katt som kommer in, stryker sig kring ens ben och sedan flyttar in, är helt briljant.

Annars är troligen de två bästa låtarna under kvällen från det nya albumet *Super Mario* och *Jag hänger kvar*. I både synkroniseras Jonas Teglund's musik perfekt med Annika Norlins sång.

De spelar också tre låtar från Annikas album från 2022, *Mentor* som är helt underbara för oss som följt henne länge. Detta var det första album hon gav ut under eget namn och det innehåller både engelska låtar, som *Hello Saferide*, och svenska låtar, som *Säkert!*.

Som extranummer spelar de *Den sista* en av de bästa kärlekslåtarna, enligt mig, som Annika Norlin skrivit. Det är

en duett med [Mattias Alkberg](#) som inte medverkar den här kvällen på Orienteatern tyvärr. Till Annikas stora förvåning är det en låt som många väljer att ha på både bröllop och begravningar. Men den är också så känslsam att jag kan förstå dem:

*En liten värld i världen
Ett litet skydd mot idioterna
Se, nu stängs alla dörrar
Och jag står och flinar inför dig
En liten värld i världen
Förlåt, men jag kommer alltid välja dig*

Kvällen är helt enkelt magisk och som Jonas säger under konserten:

Känner jag en känsla eller tänker jag en tanke?
När man går ut från Orienteatern vet man faktiskt inte.

Anna Andrén

Annika Norlin och Jonas Teglund
Orienteatern 17 och 18 maj 2024

